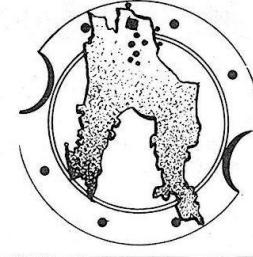

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 1ο • ΦΥΛΛΟ 6ο • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ • 1987 • ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 • ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΕ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Με την έκδοση του δου φύλλου της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ συμπληρώθηκε ο πρώτος χρόνος της ζωής της, δηλαδή δώδεκα μήνες εκδοτικής δραστηριότητας.

Μια τέτοια επέτειος κρύβει μέσα της χαρά και συγκίνηση αλλά και γεννάει σκέψεις και ερωτηματικά.

— Ήταν σωστή η απόφαση για μια τέτοια προσπάθεια;

— Είναι η εφημερίδα αφέλιμη για τον τόπο δηλ. για τους ανθρώπους της περιοχής στην οποία απευθύνεται;

— Πραγματοποιεί κατά το δυνατόν τους στόχους και τις επιδιώξεις που είχε εξαγγείλει στο πρώτο της φύλλο;

— Συμβάλλει στη μελέτη των κοινωνικών και πολιτιστικών προβλημάτων του τόπου;

— Βοηθάει στην επικοινωνία και προσέγγιση όλων των συμπατριωτών που κατάγονται από τα χωριά μας;

— Δημοσιεύονται πρόθυμα οι αποφάσεις, οι σκέψεις, τα προγράμματα και οι δραστηριότητες όλων των Συλλόγων οι οποίοι είναι δημιουργόμενα της αγάπης και της νοσταλγίας των απανταχού απόδημων;

— Βοηθάει στη μελέτη της ιστορίας, της λαογραφίας;

— Συμβάλλει στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομίας και στο ανέβασμα του πολιτιστικού επιπέδου της περιοχής;

Ερωτήσεις πολλές μπορούν να διατυπωθούν αλλά οι απαντήσεις δεν είναι εύκολο να δοθούν με ένα ναι ή με ένα όχι.

Οι αναγνώστες της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ είναι οι μόνοι ικανοί να την κρίνουν. Οι δυσκολίες είναι πολλές και η μεγαλύτερη είναι η διαφορά αντίληψης των πραγμάτων από τους ανθρώπους. Άλλα περιμένει ο ένας, διαφορετικά τα θέλει ο άλλος. Που θα βρεθεί ο χρυσή τομή; Η φράση του Ν. Βρεττάκου «την εφημερίδα σας τη διακρίνει με τροποποιητική και καλαισθησία» ήταν η

μεγαλύτερη ενίσχυση στην εναγώνια αναζήτηση αυτής της αρετής.

Αλλά οι ΚΑΡΥΕΣ θέλουν να είναι η εφημερίδα όλων, φιλοδοξούν να αγαπηθούν και να διαβάζονται με ευχαριστηση από όλους και να μην απορρίπτονται από κανένα, πράγμα δύσκολο και ίσως αδύνατο.

Φιλοδοξία μας είναι να επιζήσει η εφημερίδα, να αναπτυχθεί και να ικανοποιεί τις απαιτήσεις όλων των αναγνωστών μας.

Στον πρώτο χρόνο αυτής της εκδοτικής προσπάθειας καταβλήθηκε πολὺς κόπος, διατέθηκαν αρετήτες ώρες εργασίας για να κυκλοφορήσουν κανονικά τα έξι (6) προγραμματισμένα φύλλα.

Διαλέξαμε, αντί για μια φθηνή εκτύπωση, το σύστημα offset που δίνει δυνατότητες για καλαίσθητη εμφάνιση, εκτύπωση φωτογραφιών και άλλες σύγχρονες τεχνικές.

Όλα αυτά κατορθώθηκαν χάρη στην αγάπη για το έργο της έκδοσης και με την πίστη ότι όλα θα πάνε καλά, ότι οι προσδοκίες θα πραγματοποιηθούν και οι κόποι θα ανταμειφθούν.

Καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια για να βελτιώνεται συνεχώς η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ και να γίνει ένα «σωστό» φύλλο, με τη βοήθεια και συνεργασία όσο το δυνατόν περισσότερων αναγνωστών μας.

Στέλνουμε εφημερίδες σε όλους, όσων έχουμε τις διευθύνσεις και περιμένουμε μια απάντηση θετική ή αρνητική για να συνεχίσουμε να την στέλνουμε ή όχι. Ευχαριστούμε όλους όσους μας έστειλαν συνεργασίες από τις οποίες άλλες δημοσιεύθηκαν και άλλες θα δημοσιευθούν προσεχώς.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε ότι η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ θα αγαπηθεί από όλους, θα εκτιμηθούν οι προθέσεις και οι προσπάθειες της έκδοσης της για να ζήσει πολλά χρόνια και να γιορτάσει πολλές φορές την επέτειο των γενεθλίων της.

Αννίτα Γκλέκα Πρεκεζέ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Στο κέντρο του χωριού κοντά στην πλατεία του Αγίου Ανδρέα, καθώς κατηφορίζουμε προς τη Ράχη, βρίσκεται το σπίτι του αειμνήστου Κώστα Βρύνιου. Το σπίτι ήταν Χάρακε μέχρι ότου η μητέρα του Ελένη Αθ. Χάρακα παντρεύτηκε το Θανάση Βρύνιο, από τη Πηγαδιάκια.

Εδώ γεννήθηκε το 1913, μεγάλωσε και πήγε σχολείο ο Κώστας Βρύνιος, που αργότερα σπούδασε στην Αθήνα και έγινε οδοντογιατρός.

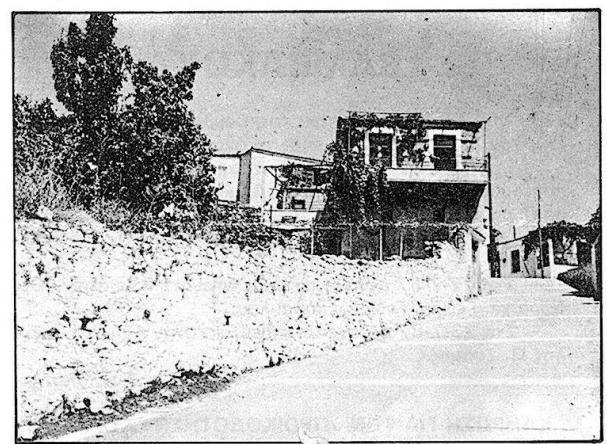
Ήταν ένας εξαιρετός άνθρωπος με πολλά φυσικά, πνευματικά και ψυχικά χαρίσματα.

αγροτικό ιατρείο, εις μνήμη του συζύγου της Κώστα Βρύνιου.

Η προσφορά της κ. Μαρίκας Βρύνιου συγκίνησε όλο το χωριό και όλοι με κάθε τρόπο της έδειξαν πόσο πολύτιμη είναι η προσφορά της.

Στις 16 Αυγούστου ο ιερέας του χωριού αρχιμ. κ. Νικόδημος μίλησε στην εκκλησία για τη μεγάλη, φιλάνθρωπη και πατριωτική χειρονομία της κ. Μαρίκας Βρύνιου.

Στις 18 Αυγ. οργανώθηκε μια όμορφη συγκέντρωση στο εντεκτήριο του Κοινοτικού Καρυατών. Κατ. Καρύων, όπου ήταν έπος κόσμος για ευχαριστία και χαρίσματα.

Το 1940 παντρεύτηκε τη Μαρίκα Χρυσικού και έζησαν μαζί πολλά χρόνια ευτυχισμένοι, στην Αθήνα. Διατηρούσαν το πατρικό σπίτι σε πολύ καλή κατάσταση και παραθέριζαν κάθε χρόνο στο χωριό, το οποίο αιγαπούσαν πολύ.

Στις 29-11-1980 ο Κώστας Βρύνιος έφυγε από τη ζωή αφήνοντας μόνη την αγαπημένη του γυναίκα, αφού δεν είχαν αποχτήσει πατέριδα.

Αρχές Αυγούστου 1987 η κ. Μαρίκα Βρύνιος επισκέφτηκε το χωριό και ανακοίνωσε την απόδημη της δωρήσεις στην Κοινότητα, με σκοπό να χρησιμεύσει αποκλειστικά και μόνο σαν κατοικία του γιατρού του χωριού και

νιού. Μίλησε ο πρόεδρος του χωριού κ. Νίκος Χριστόπουλος, ο πρόεδρος του Συνδέσμου των Απαντάχου Καρυατών κ. Κ. Κοψιάτης, η κ. Βούλα Δαλάκούρα, η κ. Δέοπω Πανούση κ. άλλοι, οι οποίοι εκτός από τις ευχαριστίες για τη μεγάλη, δωρεά, μίλησαν για τη ζωή και την αγάπη του μακαρίτη Κ. Βρύνιου για το χωριό, την οποία έδειξε έμπρακτα στη γυναίκα του με την προσφορά της.

Η κ. Βρύνιου συγκινημένη μίλησε για την απόδασή της να προσφέρει το σπίτι, για να εξυπηρετήσει η υγεία των κατοίκων του χωριού και τελείωσε με μια παράλληλη σημείωση: να μνημονεύεται πάντοτε το όνομα του αιγαπημένου της συζύγου.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΑΡΑΧΟΒΑΣ — ΒΑΡΒΙΤΣΑΣ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΗΝ κ. ΜΑΡΙΚΑ Κ. ΒΡΥΝΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ

Από τον γιατρό κ. Κώστα Λεμπεσόπουλο, λάβαμε το ακόλουθο γράμμα, το οποίο δημοσιεύουμε ευχαριστώς:

Αγαπητή κυρία Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

Σας συγχαίρω για την όμορφη εφημερίδα σας «ΚΑΡΥΕΣ» και σας εύχομαι να συνεχίσετε το τόσο σπουδαίο έργο σας με την ίδια αγάπη, στο μέλλον.

Θα ήθελα να εκφράσω μέσα από τις στήλες της εφημερίδας σας τις ευχαριστίες μου στην κυρία Μαρίκα Βρύνιου για την αξιοθαύμαστη προσφορά της στην Αράχοβα, εις μνήμη του συζύγου της αειμνήστου Κωνσταντίνου Βρύνιου. Ένα οίκημα σε αμφιθεατρική τοποθεσία στην καρδιά του χωριού, πλήρως εξοπλισμένο θα είναι από όως και πέρα το μόνιμο Αγροτικό Ιατρείο της Αράχοβας και των χωριών Βαρβίτσας - Βαμβακούς, δίνοντας τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθεί και σαν κατοικία του Αγροτικού Ιατρού.

Βαθιά συγκινημένος ελπίζω το έργο της να διαφυλαχτεί και γίνει παράδειγμα σε όλους μας.

Σας ευχαριστώ για την φιλοξενία στο φύλλο σας Κωνσταντίνος Α. Λεμπεσόπουλος Αγροτικός Ιατρός

ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΡΚΙ ΝΟΠΑΘΗ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΑΠΟ ΤΟ «GREEK CHILDREN'S FUND»

Δημοσιεύουμε μεταφρασμένο ένα γράμμα που απευθύνεται σε όλους μας ο Βαρβίτσιώτης κ. Στέλιος Ματθαίος από τη Νέα Υόρκη.

«Κάθε χρόνο πολλά Ελληνόπουλα διαπιστώνεται ότι πάσχουν από καρκίνο. Μερικά απ' αυτά κάνουν ένα μεγάλο ταξίδι από την Ελλάδα για να βρουν θεραπεία στο Memorial Sloan - Kettering Cancer Center της Νέας Υόρκης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΑΧΟΒΑ

Γεννήσεις

— Η Βάσω Καλαντζή, κόρη του Πάνου Χάρακα γέννησε κοριτσάκι στο Chicago.

Βαφτίσια

— Στις 19-6-87 ο Θόδωρος και η Αικατέρινη Σπανού βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μελβούρνη.

— Στις 25-6-87 ο Ανδρέας και η Ιωτίνα Βελώνη βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Άννα.

— Στις 26-6-87 ο Νίκος και η Μαρθα Βαστή βάφτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελένη.

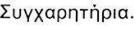
Να ζήσουν

Αρραβώνες

— Ο Φώτης Ανδρ. Παπασταύρος αρραβωνιάστηκε με την Ντίνα Γ. Κωτσόπουλου από την Κερασίτσα Τεγέας.

— Η Σταματούλα, κόρη του Γιάννη Παναγιωτακούλου, που μένει στη Σκάλα Λακωνίας, αρραβωνιάστηκε με τον Φώτη Κοκκίνη από τον Καναδά.

— Στη Μελβούρνη μαθαίνουμε διότι αρραβωνιάστηκαν: η Τριαντάφυλλη Ν. Βουκίδη, η Δήμητρα Αντ. Ντάρμου, η Γεωργία Παν. Σερβέτη (κόρη της Λυνερής Ζαφειράκου), και η Μαριγύλη Ανδρέα Ντάρμου.

Συγχαρητήρια.

Γάμοι

Στις 3-7-87 Μαίού παντρεύτηκαν στα Βριλήσσια Αττικής ο Γιώργος Παρ. Παναγιώτης Σπυρόπουλος με την Αγγελική Σ. Παπαδημητρίου.

— Ο Δημήτρης Γ. Ντάρμους παντρεύτηκε με τη Δήμητρα Κωσταντίνη στη Μελβούρνη Αυστρ. στις 17-6-87.

— Την Κυριακή 16-8-87 ο γιατρός Γιώργος Κοκοκίδης παντρεύτηκε με πολλό γάμο την Γιάννα Λαθήρα, από τη Θεσσαλονίκη, στο Κοινοτικό Κατάστημα της Καρδίτσας.

Την ίδια μέρα έκαναν και το θρησκευτικό τους γάμο στον Αγιο Ανδρέα και ακολούθησε παραδοσιακό τραπέζι και χορός στην πλατεία.

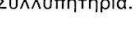

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Θάνατοι

— Πέθανε και κηδεύτηκε στο Ναύπλιο ο Παναγιώτης Σπυρόπουλος, άντρας της Αντιγόνης Δάρμου.

— Πέθανε στο Σικάγο ο Σωτήρης Ευαγ. Ζωγράφης.

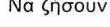
Συλλυπητήρια.

ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Βαφτίσια

— Στις 2-8-87 βαφτίστηκε στη Βαμβακού το κοριτσάκι του Γιώργου Στ. Λεμπέση και πήρε το όνομα Σταυρούλα.

— Στις 15-8-87 ο Νίκος Ανδριτσάκης βάφτισε το αγόρι του προέδρου της Κοινότητας Γιάννη Λιάκου και του έδωσε το όνομα Παρασκευάς.

Να ζήσουν

Θάνατοι

— Στις 22-7-87 πέθανε και κηδεύτηκε στη Βαμβακού η Θεοδώρα χα. Γεωργ. Γεωργουλόπουλου.

— Στις 23-7-87 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Βαγγέλης Π. Ζορμπάς.

Συλλυπητήρια.

ΚΛΗΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΗ» ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΣΤΗ ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Στις 15-8-87 έγινε στην Κοινότητα Βαμβακούς η κλήρωση «του κληροδοτήματος Γεωργίου Ζαχαρόπουλου» από το οποίο πήρε η Τρισεύγενη Μαρτοπούλου 50.000 δρχ.

Με κλήρωση επίσης από το «εκληροδότημα Αναστ. Τρουποσκάδη» πήρε η Αγγελική Ηλ. Σουρλή δρχ. 20.000

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος «ΝΕΑ ΖΩΗ» Βαμβακούς, πρόεδρος του οποίου είναι ο Δήμος Παπαζαφείροπουλος απόφοιτος ΤΕΙ, είχε την πρωτοβουλία να οργανώσει το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής 26,27,28 Ιουλίου και της Παναγίας 15 Αυγούστου, σερβίροντας οι ίδιοι φαγητά και ποτά στους ξένους και ντόπιους παραθεριστές και επισκέπτες. Ετοιμάσαν σουβλάκια, κοτόπουλα, γουρουνόπουλα και άλλα φαγώσιμα και έτσι με τη συμβολή τους όλα τα μέλη του Συλλόγου εξυπηρέτησαν τον κόσμο και βοήθησαν πολύ στην επιτυχία των δύο πανηγυριών.

Επίσης πραγματοποίησαν μια λαχειοφόρο αγορά, τα έσοδα της οποίας θα εξυπηρετήσουν τους σκοπούς του Συλλόγου «Νέα Ζωή» Βαμβακούς.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Από 1ης Μαΐου 1987 τοποθετήθηκε iερέας Καρυών ο Αρχιμανδρίτης κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου από το μοναστήρι Αγίων Αναργύρων Σπάρτης.

Από 1ης Ιουνίου 1987 διορίστηκε αγροτικός γιατρός των χωριών Αράχοβας, Βαρβίτσας και Βαμβακούς ο κ. Κώστας Λεμπέσης.

Η ΠΛΑΤΑΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Τα τελευταία χρόνια στην πλατεία του Άγιου Αντρέα λειτουργούν τρία καφενεία τα οποία μαζί με τη δύο ταβέρνες σερβίρουν το καθένα με τον τρόπο του, ντόπιους και ξένους και βοηθάνε από το πρώι μέχρι τα μεσάνυχτα στην «πλατανοθεραπεία».

Ο όρος ανήκει στον μπάρμπα Στράτη Κωσταλά και είναι πολύ πετυχημένος.

Υπάρχουν λουτροθεραπείες, αεροθεραπείες, ψυχοθεραπείες, αλλά ο πλάτανος ίσως έχει λίγο απ' όλες τις θεραπείες, αφού οι πιστοί κάτω από τα κλαρά του απολαμβάνουν τον καφέ τους, την κουβέντα, τα ούζα, το τάβλι, την πρέφα και ό, τι άλλο περιλαμβάνει την «πλατανοθεραπεία» τους.

Ο πλάτανος δεν λείπει από κανένα χωριό του Πάρνωνα και όσοι μπορούνε χαίρονται την «πλατανοθεραπεία» τους.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

— Η Καίτη Χρήστου Φραγκή, κόρη της Αλέξως Σπύρου Πρεκεζή πήρε δίπλωμα Φυσικών Επιστημών από το University of Toronto.

— Η αδελφή της Βούλα, από το ίδιο πανεπιστήμιο, πήρε δίπλωμα Οικονομικών.

— Ο Χρήστος Στάθη Δημητρόπουλος, γιος της Ντίνας Θανάση Αρδάμη, πήρε δίπλωμα Εμπορικών Σπουδών από το University of Toronto.

— Ο αδελφός του Θάνος είναι 2ετής φοιτητής στην ίδια σχολή.

— Η Βιβήνα Δημ. Κωσταλά πήρε πτυχίο στη Διεύθυνση Επιχειρήσεων από το Villanova Univ. της Φιλαδέλφειας ΗΠΑ.

— Ο Πάνος Στράτη Μαυροειδής πήρε δίπλωμα ιατρικής Σχολής από την Πανεπ. Νότιας Καρολίνας.

— Ο Ανδρέας Ιω. Χάρακας πήρε δίπλωμα Διεθνούς Δικαίου από το Michigan Univ., Νομοθεσία Διαστήματος από το Mac. Gill Univ. και Δικαίο της Κοινής Αγοράς από το Cambridge University.

Συγχαρητήρια

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Με τον ερχομό του καλοκαιριού άρχισαν οι αφίξεις των δενιτεμένων συμπατριωτών μας.

Τα χωριά του Πάρνωνα γέμισαν κόσμο, τα σπίτια γοιείν, στις ταβέρνες και τα καφενεία ακούγονται οι χαρούμενες φωνές και τα καλωσορίσματα.

— Πότε ήρθατ;

— Πώσα χρόνια λείπετε από την Ελλάδα;

— Ποιοι όλοι ήρθαν ή θάρρους φέτος;

Η εφημερίδα «Καρέξ» καλωσορίζει όλους τους που σταθμώνουν και τους έχεται καλές διακοπές και καλή επάνοδο στη χώρα που τους φιλοξένησε και έγινε γι' αυτούς δεύτερη πατρίδα.

Σ' αυτό το φύλλο η στήλη με τις αφίξεις των ομογενών μας είναι εξαιρετικά πλούσια, γιατί τα δύο προηγούμενα χρόνια από σκοπή συκοφάντηση και φήμες για κινδύνους που παραφύλανε στην Ελληνική αεροδρόμια και για μόλυνση από ραδιεργεία, κράτησαν τους ομογενείς μακριά από την πατρίδα. Έτσι φέτος με μεγαλύτερη λαχτάρα και νοσταλγία για το πατριότητα, και τα άγια χώματα από ενωρίς, τέλη Μαΐου, άρχισαν να έρχονται οι δενιτεμένοι και να ζωντανεύουν τα χωριά του Πάρνωνα.

Δεν είναι έγκολο να μάθουμε όλους δύος ήρθαν. Άν έχουν παραλειφθεί αρκετοί, αυτό οφείλεται στο ότι δεν τους είδαμε και κανές δεν μας πληροφόρησε για την άφιξή τους.

ΑΡΑΧΟΒΑ

Από τις Η.Π. Αμερικής

ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΜΠΑΡΜΠΙΤΣΙΩΤΗΣ

Του Κώστα Πίτσιου
(Συνέχεια από τα προηγούμενα)

Γενική Αναγνώριση. Όλοι οι καπετανίοι του Μοριά τον αναγνωρίζουν τώρα καλύτερό τους και ο Ζαχαρίας μοιράζεται μαζί τους λουφέδες. Οι Τούρκοι «αγάδες» κάνουν συνέδριο στην Τριπόλιτσα, να βρουν τρόπο να τον εξοντώσουν. Ο Ζαχαρίας καλεί για απάντηση συνέδριο των καπεταναίων του Μοριά. Μαζεύνταν κάθισμα: Κολοκοτρωναίοι, Πετρεζαίοι, Αναγνωσταράς, Μητροπότερβας, Μαντάς, Καράμπελας, Τσαπάρας, Καλλιοντζής κ.ά. Οι Τούρκοι τα χρειάστηκαν. Του μαζεύουν λουφέδες και του δίνουν. Ο Κιαμήλ μπένς του περιποιείται ιδιαίτερως. Γυρίζοντας στη Μπαρμπίτσα βρίσκει «παγανιά» Τούρκους. Και γνοντας οι πύργοι του. «Υστέρα από λίγο τους βρίσκεται να του έχουν στήσει καρτέρι στου Μαρίνου το ρέμα, ανάμεσα Μπασαρά και Χρύσαφα. Μοιράζεται τα παλικάρια του και τους ρίχνεται απ' όλες τις μεριές. Σφαγή πραγματική» το ρέμα γέμεις πτώματα. Ακόμα η θέση αυτή λέγεται «Βίγκλα του Ζαχαρία» και «Τσουγκάνι του Ζαχαρία». Θρόνος στο Μυστρά (1787). Ο Ζαχαρίας σκόρπισε τότε τον τρόμο σ' όλο το βιλαέτι, έκαψε εφτά χωριά στον κάμπο: Κάκαρι, Βαφειό, Σκούρα, Φλόκα, Πλατάνα, Ζαγάνου και Ριζά. Πηγαίνει προς τα χωριά της Αντολικής πλαγιάς του Ταύγετου αγοράζει μια περιοχή και χτίζει πύργους κι εκκλησιά: Το Σκουφούμι (1787). Πάνει φίλες με τους καπεταναίους της Δυτικής Μάνης, τους Τρουπάκηδες της Σκαρδαμούλας πρώτα κι ύστερα τον Αλέξανδρο Κιτρινιάρη της Αντρούβιστας (Ισημερ. Ξεχώρι). «Τώρα θα χαθεί τη Τουρκιά, έλεγαν οι Τούρκοι του Μυστρά, με το χαΐνη Ζαχαρία εκεί που φωλιασε». Κάνουν ενέργειες στη Μεγάλη Πύλη κι αναγνωρίζεται επίσημα αρματωλός όλου του Μοριά με 2000 χάρτια (λουφέδες δηλ. για 2 χιλ. άντρες). Γράφει ο Ζαχαρίας σ' όλο το Μοριά. «Όλοι οι καπεταναίοι του αναγνωρίζουν αρχηγό. Ο Ζαχαρίας τώρα μπορεί να ονομασθεί Αρχιστράτηγος του Μοριά. Ο Μοριάς αρματολίκι του Ζαχαρία. Ο Ζαχαρίας γενικός δερβένας του Μοριά. Τότε ο Ζαχαρίας σκότωσε και το Μέρακο, που είχε κάμει συμμορία με Τούρκους και Ρωμιούς. Τους Τούρκους σκότωσε, τους Χριστιανούς πήρε στο σώμα του. Ο Τούρκος στρατιωτικός διοικητής (Ζαμπίτης) θύμωσε. Βάλθηκε να ξεκάμει το Ζαχαρία με δόλο. Πέιθει τους Νικολαίους να τον δολοφονήσουν. Ο Ζαχαρίας όμως δεν πάνεται εύκολα. Το σχετικό δημοτικό τραγούδι, που τραγουδιέται ακόμα στην Αράχοβα, λέει:

Τρίπη, Τετάρτη χλιθερή, Πέτρη φαρμακώμενη
Παρασκευή ξημέρων που είχε μην ξημερώσει.
Βγήκαν τα Νικολόπουλα και κυνηγάν τους κλέφτες.
Και κυνηγάν το Ζαχαρία, το Ζάχο Μπαρμπίτσιωτη.
Κι ο Ζαχαρίας τους έλεγε κι ο Ζαχαρίας τους λέει:
— Κάποτε χάμω, ρε παιδιά, και σεις ρε Νικολαίοι,
τ' εγώ Τούρκους δε σκιάζωσαν Ρωμαίους δε φοράμαι
και σας, βρε Νικολόπουλα, στο νου μου δεν σας βάνω,
τ' είμαι κολώνα στο Μοριά και φλάμπουρο στη Μάνη,
Είμαι και στον Αϊ-Θόδωρο δέντρο και κυπαρίσι.

Για το λόγο αυτό άρχισε πάλι πόλεμο ο Ζαχαρίας με τους Τούρκους. Αλημαλωτίζει στου Κρεββατάτο το Χάνι μια χαρούμιστα επίσημους Τούρκου με τα δύο κορίτσια της και σκοτώνει τους 12 οπλοφόρους συνοδούς της. Τα κορίτσια τα πάντρεψε με παλικάρια του στο Σκουφούμι, αφού έγιναν χριστιανές. Τα βάζει τώρα ο Ζαχαρίας με τον ίδιο το βεζύρη της Τριπόλιτσάς και κάνει ολόκληρη εκστρατεία εναντίον του με τη μπατράκια «ανοιχτά». Έφτασε αως το Πιλαί και τις Ρίζες στον Κάμπο της Τριπόλιτσάς. Φόβο και τρόμο ο βεζύρης. Δεν βρίσκεται άλλον τρόπο. Γράφει στην Πόλη και αναγνωρίζεται πάλι ο Ζαχαρίας Μπάσμπογλης -πρώτος δερβένας στα 24 κατηλίκια (= βιλαέτια) του Μοριά. Συνεχίζεται

ΒΑΣΑΡΑΣ

Στις 23 Αυγούστου που γιορτάζονται τα «Εννιάμερα της Παναγίας» άρχισε το τριήμερο γλέντι στην πλατεία του Βασαρά.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού «Δημόκριτος» φόρντισε και έγιναν στο χωριό όμορφες και πετυχημένες εκδηλώσεις:

— Την Παρασκευή 21/8 ο θεατρικός όμιλος Αθηνών «Κύβος» έδωσε θεατρική παράσταση στο προαύλιο του Σχολείου. Παρ' όλο που ο καιρός ήταν βροχερός η παράσταση πραγματοποιήθηκε με επιτυχία.

— Το Σάββατο και την Κυριακή οργάνωσαν το γλέντι στην πλατεία, με λαϊκά όργανα και είχε εξαιρετική επιτυχία, αφού τις δύο ημέρες ο χορός κράτησε μέχρι τις 5 το πρωί. Παραβρέθηκαν ο νέος Νομάρχης κ. Νιζάμης, Βουλευτής Παρ. Φουντάς, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βασαραίων Αμερικής κ. Σταυρόπουλος, ο πρόεδρος κ. Μιχόπουλος και πολλά μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Βασαραίων Αθήνας. Παραβρέθηκαν ο νέος Νομάρχης κ. Νιζάμης, Βουλευτής Παρ. Φουντάς, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βασαραίων Αμερικής κ. Σταυρόπουλος, ο πρόεδρος κ. Μιχόπουλος και πολλά μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Βασαραίων Αθήνας. Παραβρέθηκαν ο νέος Νομάρχης κ. Νιζάμης, Βουλευτής Παρ. Φουντάς, ο πρόεδρος του Συνδέσμου Βασαραίων Αμερικής κ. Σταυρόπουλος, ο πρόεδρος κ. Μιχόπουλος και πολλά μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Βασαραίων Αθήνας.

— Μέσα στο μήνα Αύγουστο οργάνωσαν δύο εκδρομές: μία στη Νεάπολη Βοιών και μία στο Τολό.

— Είκαναν λαχειοφόρο αγορά με έγχωρην τηλεόραση και άλλα δώρα.

Ο Σύλλογος αυτός εργάζεται με μεγάλη ζήλο και αγάπη για το χωριό.

Συγχαρητήρια στον πρόεδρο του Τάκη Φουρτούνη και σε όλα τα μέλη.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΜΑΛΕΒΟΣ»

«Οσοι ενδιαφέρονται να αγοράσουν το περιοδικό «Μαλεβός» για το οποίο γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ μπορούν να το προωθητούν από το γραφείο του δικηγόρου κ. Κώστα Γαλάνη, Σοφοκλέους 5, ή από τον κ. Νίκο Μιχόπουλο, Παπαδιαμάντη 9 - Χαλανδρί τηλ. 6821942.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΡΕΤΤΑΚΟΥ

Του φιλόλογου λογοτέχνη Σαράντου, Καργάκου
(Συνέχεια από τα προηγούμενα)

Ο ποιητής, σαν έτοιμος από καιρό, πλησιάζει το παραθύρι του ουρανού, για ν' ακούσει «τα εξαίσια όργανα του μουσικού θίάσου». Ήρεμος και γαλήνιος, γεμάτος έρωτα για τη ζωή και την ομορφιά βλέπει την ψυχή του να ελίσσεται προς τα επάνω κι όχι προς τα κάτω, ν' ανεβαίνει «σαν το ρυάκι που μουρμουρίζει». Η καθαρότητα, φεγγερότητα, το κρυσταλλένιο του ρυακιού, η ήρεμη σιγανή πορεία του έρχονται σε αντίθεση με το σύγχρονο υπερηφαντικό τρόπο ζωής. Για τον ποιητή δεν υπάρχει καμιά βία, όλα πρέπει να εκτυλίσσονται με τους παλιούς και τους ρυθμούς, που μας επιβάλλει η καρδιά και τη φύση.

Η φυσικότητα του λόγου κάνει να χαντεί και το οξύμωρο: «Θα ελίχθω προς τα πάνω σαν ένα ρυάκι που μουρμουρίζει». Το ρυάκι ξέρουμε πώς ελίσσεται προς τα κάτω. Άλλα και το «γαλάζιο», το μοναδικό επίθετο που υπάρχει μέσα σ' όλο το ποιημά, χρωματίζει την ουράνια κατοικία με τόνους ελληνικότητας. Όλα στον ποιητή είναι οικεία, γιατί στα μάτια του η Ελλάδα φαντάζει σαν τόπος υπερουράνιος κι ο θάνατος είναι γι' αυτόν ένα ταξίδι ρυακιού από τη μία, την κάτω πατρίδα, στην πάνω, την ουράνια πατρίδα. Το διαβατήριο της ελεύθερης διακινήσεως είναι γι' αυτόν η ελληνική φαντασία, που βοηθά τον άνθρωπο να προβάλλει την ευκαιρία της ζωής του.

Οι «άγγελοι» δεν ξέρουν γλώσσας, λέει ο ποιητής. Δεν μπορούν, ως ανίσια στοιχεία, να χρησιμοποιούν ανθρώπινες γλώσσες, καθαρά εθνικές, γλώσσες φθαρτές, σκληρές, ατελείς, όπως οι δημηουργοί τους. Γλώσσες μουγγές μπροστά στην ομορφιά της φύσης, του ανθρώπου, της ζωής. Εξάλλου το ρυάκι που μουρμουρίζει, δηλαδή που παράγει μουσική, είναι το στοιχείο που θα συνδέσει τον ποιητή μ' ένα άλλο μεταφυσικό στοιχείο, που κι αυτό παράγει μουσική: τους αγγέλους. Οι «άγγελοι», στη θρησκευτική μας παράδοση, είναι το διάμεσο μεταξύ του γήινου και του ουρανού χώρου. Η μουσική είναι το σημείο προσέγγισης, το στοιχείο σύνδεσης. Κι ο ποιητής διαθέτει το στοιχείο αυτό. Γιατί, και ο χώρος και ο ουρανός λόγος του είναι γνωστά. Η ψυχή του θα πλανηθεί στον ονειρικό κόσμο «γαλάζιων διαδρόμων», σε μέρη γαλάζια, γαλάνια, φωτεινά. Όλα είναι γαλάζια σαν το γαλάζιο χρώμα της Ελλάδος, σαν τον γαλάζιο λακωνικό ουρανό, το γαλάζιο της ελληνικής σημαίας, το γαλάζιο των τόνων της ελληνικής θάλασσας, το γαλάζιο των θαλασσοδαρμένων ταξιδίων του Οδυσσέα του Έλληνα.

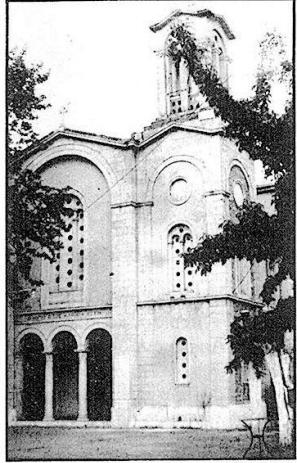
Κάπου στο γαλάζιο ταξίδι του ποιητή μπορεί και να συναντήσει αγγέλους. Από τη φράση «κι αν τυχόν... συναντήσου αγγέλους» φαίνεται όλη η σεμνότητα και η ταπεινοφορούντος του ποιητή. Το «τυχόν» εκφράζει την αμφιβολία του όχι για τον απόκτημα του όχι για την ουρανού, δεν θα υπάρξει πρόβλημα επικοινωνίας, το σημείο στον οποίη στην ουρανού της ζωής, είναι η λέξη «άειδε», που σημαίνει «ψώλλε», «τραγούδησε», και ότ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΙΣ 15 Αυγούστου 1987, έγινε στη Βαμβακού μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ωψών των αείμνηστων ευεργετών του χωριού: Κλήμη Αδαμαντίδη, Γεωργίου Ζαχαρόπουλου, Αναστάσιου Τρουποσκιάδη και Σπύρου Νιάρχου.

Τη ζωή και τα έργα των ευεργετών αυτών μνημόνευσε ο Βαμβακίτης καθηγητής κ. **Νίκος Σταυρόπουλος** με σχετική ομιλία του, την οποία ευχαρίστως θα δημοσιεύσουμε σε συνέχειες.

Αιδεσιμότατε, Κυρίες και Κύριοι

Στους μέγιστους ευεργέτες της Κλήμη Αδαμαντίδη, Γεωργίου Ζαχαρόπουλου, Αναστάσιο Τρουποσκιάδη και Σπύρο Νιάρχο η Βαμβακού σήμερα, αποδίδουσα φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης, τελεί το ετήσιο τούτο μνημόσυνο.

Με την ευκαρία αυτή, θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούν και τα ονόματα των Θεοδώρητου του Β', Γεωργίου Τσοχώνη, αδελφών Βούρβουλη, Αδελφών Κουμαντάρου και ιδιαίτερα του Ιωάννου, της αδελφής τους Ευγενίας, συζύγου του Σπύρου Νιάρχου, των ομογενών της Αμερικής και τόσων άλλων, προς τους οποίους η Βαμβακού θα οφείλει πάντοτε κάθε τιμή και ευγνωμοσύνη.

Αν όμως για τη βίβλο «εν αρχή ήν ο λόγος» για τη Βαμβακού εν αρχή ήν ο Κλήμης, γιος του Διομήδη και της Μακαρίας. Ο Κλήμης Διαμαντίδης ή Αδαμαντίδης γεννήθηκε στη Βαμβακού το 1760.

Κατά την επανάσταση του 1770 παιδί τότε μόλις 10 χρονών αναγκάζεται να εγκαταλείψει την πατρίδα του και κατευθύνεται προς τις παραδουνάβιες χώρες.

Εκεί ύστερα από πολλούς κόπους και μόχους κατορθώνει να μορφωθεί και να εγκατασταθεί στο Βουκουρέστι.

Επαγγελμόνεος το δάσκαλο, μέρα με τη μέρα, συγκεντρώνει όλο και περισσότερα χρήματα, με σκοπό να τα διαθέσει για ευεργετικούς σκοπούς, αφού ο ίδιος, ασπασθεί το μοναχικό βίο, στερείτο κληρονόμων.

Κατά ευτυχή σύμπτωση συνάντησε εκεί τον περιοδεύοντα τις χώρες εκείνες Σπύρο Κοπανίτσα, τον οποίο ερώτησε αν υπάρχει η Βαμβακού και τι κατάσταση επικρατούσε εκεί.

Πληροφορηθείς ότι όχι μόνο υπάρχει αλλά και διατηρεί Ελληνικό Σχολείο, το οποίο ο για πολλά χρόνια λησμονήμενος και παραγωνισμένος αοιδόμος Ιεράρχης Θεόδωρης ο Β' ίδρυσε και στο οποίο εκπαιδεύονται όχι μόνο οι κάτοικοι της Βαμβακού, αλλά και όλοι όσοι προέρχονται από το δήμο Οινούντος, ένιωσε ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση.

Η μεγάλη απόφαση, που του υπαγόρευε η καθολική ευγενική του ψυχή για τη Βαμβακού, είχε ληφθεί.

Κατά τα τέλη Δεκεμβρίου του 1852, σε ηλικία 92 ετών, ο αείμνηστος Κλήμης μακριά από την φιλτάτη του πατρίδα, την οποία δεν αξιώθηκε να ξαναδεί και για την οποία ο πόθος δεν τον εγκατέλειψε ποτέ, τελείωσε τη ζωή του.

Με το θάνατό του άφησε διατήρηκαν τα κύρια σημεία της οποίας έχουν ως εξής:

«Κατά φυσικό δικαίωμα όπερ έχω επί των συνάρσει θεία αποκτηθέντων μοι, διατάτω την χρηματικήν μου περιουσίαν, ήτις λογιζούμενη εις φλωρία και σαραβασιλικά συνίσταται ήδη εις δύο χιλιάδας διακοσίας πεντήκοντα.

Όλη δε η επιλοίπος χρηματική περιουσία μου, αφού συναρχεί, να σταλεί ομού με τα βιβλία μου, εις την πατρίδα μου, χωρίον Βαμβακού του Δήμου Οινούντος της Λακεδαίμονος, ούχι αμέσως αλλά δια της δημοσίεις εκπαίδευσες, ήτις ας επιτερημένη πάρα πληρώτερη της αρχής απέκτησε σημαντική περιουσία, επιστρέφει πάλι στη Γαστούνη όπου παντρεύεται την Ξανθή Δημητρίου.

Αγοράζοντας με τα χρήματα που είχε αποκτήσει ένα διώρυγο σπίτι στο κέντρο της Γαστούνης και ένα αμπέλι με σταφίδα εκτάσεως 27 στρεμμάτων, καταγίνεται έκτοτε με την καλλιέργεια αυτού. Διατηρώντας ακέραιο και ανεπηρέαστο τον θημότατο χαρακτήρα του, τον βλέπουμε το 1916, μη έχοντας αποκτήσει παιδιά, να συντάσσει τη διαθήκη του με τα εξής κύρια στοιχεία.

«Μετά το θάνατο της συζύγου μου (ήτις δεν έχει το δικαίωμα ούτε να πωλεί, ούτε να επιβαρύνει την ακίνητη περιουσία μου), την περιουσία μου ολόκληρος, ή τη κινητή και ακινητή, θα περιέχεται εις την Κοινότητα Βαμβακούς, της επαρχίας Σπάρτης και θα διαχειρίζονται αυτήν ο εφημέριος της κοινότητος και το κοινοτικό συμβούλιον. Τα εισοδήματα να καταθέουνται επησίως εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος, εκ δε των εισοδημάτων θα υπανδρεύωνται κατ' έτος ανά εν κοράσιον καλής διαγωνής και απόρου οικογενείας.

Τελειώνοντας τη διατήκη του Κλήμης και απευθυνόμενος προς τους Βαμβακίτες λέγει:

«Φίλοι Πατριώται. Αποδούς τη φιλιά της πατρίδι την εγνωμοσύνην δια την γεννήσιν και δεκαετή αναφρήν, τελείων τον βίον μου μετά χαράς. Υμείς, ορώντες τον προς αυτήν ζήλον μου, του μηδεμίαν έχοντος νεολαίαν, κρίνατε πάσον μάλλον υμείς χρεωστείτε να φροντίσητε, έχοντες νεολαίαν».

Σεις λοιπόν, λέγει ο σεβάσμιος ιεράρχης, βλέποντας την αγάπη που τρέφει εγώ προς την πατρίδα μου, που δεν έχω παιδιά, σκεφτείτε πόσο πολύ είσθε υποχρεωμένοι να φροντίσετε!

Κατευθυνόμενοι από το λαμπρό παράδειγμά του και ακολουθούντες τον έντιμο δρόμο, τον οποίο εκείνος εχάραξε,

πάμπολλοι μεταγενέστεροι Βαμβακίτες και καθένας ανάλογα με τη δυνατότητα του, ευεργέτησαν το χωριό.

Θα χρειαζόταν χρόνος πολὺς να αναφέρει κανείς ζεχωριστά καθένα από τους ευεργέτες της ιδιαίτερης πατρίδας μας γι' αυτό περιορίζομαι σ' αυτούς τους οποίους σήμερα ιδιαίτερα τιμούμε.

Ο Γεωργίος Ζαχαρόπουλος, γεννηθείς το 1870 στην Βαμβακού, σε ηλικία 15 ετών μεταναστεύει στη Γαστούνη, για αναζήτηση καλύτερης τύχης. Εκεί παρά την εργατικότητα, την τιμιότητα και την ακανίκητη τάση του για δημιουργία, δεν κατορθώνει να δημιουργήσει αξιόλογη περιουσία.

Για το λόγο αυτού αποφασίζει να μεταναστεύει και πάλι κατευθυνόμενος αυτή τη φορά στην Αμερική.

Εφοδιασμένος πάντα με την αισιοδοξία που αντλούσε από την μόρφωση που είχε πάρει από το σχολείο της ιδιαίτερης πατρίδας του και την αγάπη του γι' αυτήν, σε διάστημα 15 ετών αφού απέκτησε σημαντική περιουσία, επιστρέφει πάλι στη Γαστούνη όπου παντρεύεται την Ξανθή Δημητρίου.

Αγοράζοντας με τα χρήματα που είχε αποκτήσει ένα διώρυγο σπίτι στο κέντρο της Γαστούνης και ένα αμπέλι με σταφίδα εκτάσεως 27 στρεμμάτων, καταγίνεται έκτοτε με την καλλιέργεια αυτού. Διατηρώντας ακέραιο και ανεπηρέαστο τον θημότατο χαρακτήρα του, τον βλέπουμε το 1916, μη έχοντας αποκτήσει παιδιά, να συντάσσει τη διαθήκη του με τα εξής κύρια στοιχεία.

Η λέξη Μαλεβός, που καμμία σχέση δεν έχει με τον Μαλέα όπως κάποιοι υποστήριζαν, πιθανότατα είναι αρβανίτικη και δόθηκε στην κορυφή του Πάρνωνα από τους εποίκους Αρβανίτες πουμένες, που την έβλεπαν και την έλεγαν «μάλε - βε», δηλαδή «κορφή κουρεμένη σαν αυγό», δηλαδή βουνό φαλακρό. Την ονομασία Μαλεβός την έδιναν και σ' αλλή βασικά κοριδιά, η κώμη Παλαία, η πόλη Αχαιών Παρακυπαρισίων και αλλες.

Ο ΠΑΡΝΩΝΑΣ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Της Ντίνας Κοντάκου

Το όρος Πάρνωνας απαντά μ' αυτή την ονομασία από τα αρχαία χρόνια. Στον Παυσανία και στον Στράβωνα έχομε της πρώτες αναγραφές, ενώ αργότερα και άλλοι τον αποκαλούν Πάρνωνα.

Πολλοί αλλοι αρχαίοι συγγραφείς, αναφέρομενοι στον Πάρνωνα, δεν μας δίνουν αυτό το όνομα του βουνού, αλλά τονίζουν την «Μαλέαν ἄκραν» ή τας «Μαλέασ», τον ονομαστό δηλαδή στους ναυτιλομένους Κάβο-Μαλά, για τον οποίο κι έλεγαν το περίφημο «Μαλέαν δε κάμψας επιλάθου των οἰκαδε». Στα νεώτερα χρόνια, από την ψηλότερη κορυφή του Πάρνωνα που ονομάζεται Μαλεβός, άρχισαν να ονομάζουν έτσι κι ολόκληρο το μεγάλο βουνό. Από το μερικούς αλλούσ αναγράφεται και Κρόνιον, για την παρασιά του Πάρνωνα ακολουθούντα τη ζωή της Λακωνίας. Από την ηλιόλεπτη κορυφή του Πάρνωνα, γιατί ήταν ιερό βουνό του Κρονίου, οι Ασωπός, Ακριαί, Βοιαί, Ζάραξ, Επιδαύρη, Ρόδη, Λιμηρά, Βρασιά, Γερόνθρα και Μαριός. Σ' ολόκληρη τη χώρα του Πάρνωνα, από τις βρέσεις προσβάσεις μέχρι την «Μαλέαν ἄκραν», πολλές αρχαίες πόλεις ακούστηκαν με σημαντική ιστορία. Στο χώρο της σημερινής Κυνουρίας εμφανίσθηκαν η Θυρέα, η Εύα, η Ανθήνη, η Νηρίς, αι Πρασιάδη, η Βρασιά, η Γλυπτείς, ο Σελινούς, ο Μαριός, ο Τυρός, η Πολίχην κλπ. Στο χώρο της Λακωνικής του Πάρνωνα ήκμασαν οι πόλεις Καρυαι, Οινούς, Θεράπεια, Γερόνθραι, Ζάραξ, τα Κύφαντρα, Βοιαί